

POSTANOWIENIE

Dnia 21 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk (przewodniczący)

SSN Marek Dobrowolski

SSN Mirosław Sadowski (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi J. O. na przewlekłość postępowania Sądu Najwyższego
w sprawie I UK 188/18,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli
Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 21 marca 2019 roku

1. odrzuca skargę;

2. zwalnia J. O. od kosztów sądowych w całości.

UZASADNIENIE

Skarżący J. O. w dniu 8 grudnia 2018 r. wniósł osobiście skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Najwyższym w sprawie I UK 188/18.

W postępowaniu cywilnym obowiązuje przed sądem Najwyższym obowiązkowe zastępstwo strony przez adwokata lub radcę prawnego (art. 87¹ § 1 k.p.c.), co dotyczy także postępowania ze skargi na przewlekłość postępowania sądowego (art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki: jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 75 – dalej: ustawa o skardze na przewlekłość). Zasada ta, zgodnie z art. 87¹ § 2 k.p.c. nie ma zastosowania w postępowaniu o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowieniu adwokata lub radcy prawnego oraz gdy stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator,

notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. Przymusowe zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych w postępowaniu przed Sądem Najwyższym ma charakter bezwzględny. Oznacza to, że w postępowaniu przed Sądem Najwyższym zdolność strony do podejmowania przez nią osobiście czynności procesowych jest wyłączona. W konsekwencji czynności podejmowane przez stronę osobiście w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, z zastrzeżeniem przypadków wymienionych w art. 87¹ § 2 k.p.c. są bezskuteczne.

Skarga wniesiona przez stronę osobiście, ze względu na art. 87¹ § 1 k.p.c. oraz brak okoliczności uzasadniających zastosowanie art. 87¹ § 2 k.p.c., dotknięta jest brakiem nieusuwalnym, co powoduje konieczność jej odrzucenia bez wzywania do uzupełnienia tego braku na podstawie stosowanych odpowiednio przepisów o postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym (art. 370 w zw. z art. 394¹ § 3 i art. 398²¹ k.p.c. oraz w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy skardze na przewlekłość).

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.